

[Indenrigsministeren.]

man skal gå videre end dette, så må jeg nok sige, at så skal der altså penge med.

Fru Hanne Reintoft var inde på spørgsmålet om plejehjem og spørgsmålet om dispensation og refusion. Jeg må sige, at når det drejer sig om dispensation, så er det indenrigsministeriet, og i de tilfælde, vi har haft her for nylig, dér har vi været venlige. Vi er ikke dem, der bare holder hånden over de kommuner, der kører på frihjul. Jeg ved ikke, hvad det er for kommuner, men hvis der er kommuner, så er vi i hvert fald ikke til sinds at tolerere noget sådant.

Jeg kunne også godt have lyst til at gøre en bemærkning både til fru Ritta Ahm, hr. Gunner Baunsgaard og fru Karen Thure Hansen, der sagde, at det var vist lidt hastigt, lovforslaget var fremsat, når man alligevel havde et prioriteringsudvalg, som skulle se på, under hvilken form man skulle sygdomsbehandle, og når man havde et udvalg, der skulle se på landsdelsspecialerne. Nu skal jeg ikke være drillende, men jeg kunne jo sige til de tre ordførere, at det burde man måske have tænkt på i september måned, da man talte om, hvordan staten skulle skaffe midler til dækning af skatteudskættelsen. For de 320 mill. kr. er jo en del af det, man talte om i september. Man burde måske have tænkt lidt tidligere, i september måned, og sagt: dette ønsker vi først at ændre på et senere tidspunkt. Det er bare konsekvensen, vi står med i dag. Jeg kan måske også beklage, at det kommer lidt tidligt, men det er bare situationen; det burde de tre ordførere selv være klar over.

Må jeg svare hr. Henning Jensen med hensyn til undervisningssengene — det gælder i øvrigt øvrige ordførere, som har sagt, at der var en forskelsbehandling. Situationen er jo den, at undervisningsministeren, bl. a. på baggrund af, at hun ikke har flere penge på finansloven, som også andre partier har været med til at vedtage her i folketinget, har været nødsaget til at opsigte undervisningssengene i Århus fra den 1. april i år. Det betyder, at Århus amtskommune får 20 mill. kr., hvor de førhen fik 54 mill. kr. Det betyder, at Århus amtskommune med kommunehospitalet ikke har samme status som rigshospitalet, som det tidligere har haft.

Samtidig er der talt om, at vi skulle sikre

patienter nok til rigshospitalet. Det har vi i høj grad været opmærksom på i indenrigsministeriet, netop i forhandlingerne med Amtsrådsforeningen. Vi kan godt se Amtsrådsforeningens synspunkt, at når de skal betale, må de også have lidt indflydelse på, hvor patienterne skal anbringes, når de selv har haft mas og besvær med at lave en visitationsordning inden for deres eget område. Derfor er det, vi har haft de forhandlinger, hvor visitationsproblemet, som forskellige ordførere var inde på, netop er gået ind som et centralt punkt. Det er altså endt med, at jeg agter på et senere tidspunkt over for udvalget at stille et ændringsforslag gående ud på at de 320 mill. kr. skal amtskommunerne betale. Men da Amtsrådsforeningen samtidig er indstillet på at hjælpe Århus amtskommune, vil man opkræve 350 mill. kr., hvoraf staten skal have 320 mill. kr., mens Århus amtskommune får 30 mill. kr. som en slags kompensation for, at de ikke får betaling for undervisningssengene, hvorefter de reelt skulle kunne opretholdes i hvert fald det første år eller de næste 2 år. Det er så spørgsmålet, om folketinget ønsker at være med til noget sådant.

Det rører ved noget helt andet, det rører også ved spørgsmålet om administration. Hver gang en patient skal ind på et sygehus, skal der udskrives en regning. Efter at have forhandlet med Amtsrådsforeningen har jeg tænkt mig, at vi løser problemet på den måde, at vi udskriver beløbet i forhold til den forholdsmæssige belægning af sengepladser fra amtskommunerne på rigshospitalet, således at vi undgår alt dette regningsskriveri. Det håber jeg også at folketingsudvalget vil medvirke til at klare.

Selve visitationsproblemet bliver udskudt i et par år, og i den mellemliggende periode skal vi så prøve at finde ud af en visitationsordning, der tilgodeser, på den ene side at rigshospitalet får patienter nok til det, som hr. Erlendsson var inde på vi skulle skaffe, og på den anden side at vi måske også kan løse Århus' problem, samtidig med at vi på den tredje side klarer problemet, således at der er tilfredshed også amtskommunalt set. Jeg er altså parat til på alle mulige måder at finde den bedst mulige løsning og også udskyde det problem, som er et meget, meget kildent problem.

Må jeg sige til hr. Erlendsson, at det kan